

nog bestaat uit vacantiereizigers, die zich enkele weken van het jaar volkomen willen ontspannen. Vandaar het bestaan van sommige luxe-treinen, waar men compartimenten-als-hotelkamers vindt, en het streven van hoteldirecties om het verblijf der gasten zoo aangenaam mogelijk te maken. Vandaar ook de geweldige sommen, welke men aan de inrichting besteedt, zooals men bijv. voor het thans gerestaureerde hotel Albert I en Terminus Nord, waarvan de uitnodiging voor dit persbezoek eveneens uitging, een put van groote diepte liet graven, alleen om water te verkrijgen, dat in de badkamers zoo aangenaam en verfrisschend mogelijk werkte. Dezelfde gedachte hoorden wij ook telkens gedurende het feestmaal, dat de directie van dit hotel den journalisten aanbod en waaraan verschillende autoriteiten van het Belgische Toerisme en Vervoerwezen aanzaten, o.a. de architect prof. Leurs, voorzitter van den Vlaamschen Toeristenbond, en de heer Duchaine, president van de Touring Club de Belgique. De toerist moet in België zeker zijn, overal comfortabele hotels te vinden, dus niet enkele dure luxe-hotels in iedere stad, hoorden wij, en „toerisme bevorderen is den vrede bevorderen,” zeide de heer Duchaine. Met het vooruitzicht van twee internationale tentoonstellingen en verschillende nationale, kan de propaganda voor deze ideeën en de reclame voor een artikel door het artikel zelf, slechts van intens belang voor onzen Zuidelijken buurstaat zijn.

Iemand, die drie dagen in Brussel doorbrengt, zal niet de illusie hebben belangrijk nieuws over deze stad te brengen, vooral niet over Brussel, dat zoo dicht bij ons land ligt. De Belgische hoofdstad heeft de pretentie — het is bekend — op de Fransche hoofdstad te gelijken, en op enkele punten van de binnenstad heeft zij werkelijk gelijkenis met Parijs. Zij heeft de ondeugden van de ville lumière, er wordt veel Fransch gesproken — maar niet altijd als in Parijs! — en zij heeft een stel leelijke stations. Maar niet in alle opzichten is Brussel 'n petit Paris. Voor ons heeft het een geheel ander, een buitenlandsch aspect door de architectuur van vele gebouwen, door de monumenten, welke men er in ruimer aantal vindt dan in onze steden, door het graf van den Onbekenden Soldaat. En door het vrouwelijk deel der bevolking, dat er drukker rouge en lippenstift gebruikt dan ten onzent. Wat zeer veel Nederlanders echter den Brusselaars

Minister Lippens van België.

zullen benijden, is het Sognewoud, een uitgestrekt bosch met mooie laantjes en paden, met breede zijwegen en rijk natuurschoon aan boschpartijen, vijvers, enz., waar men uren de natuur kan genieten in de onmiddellijke nabijheid der grootstad. 't Is 'n verkwikking er te komen na het daverend lawaai van de boulevards.

Zoomin als men Brussel voor den Nederlandschen toerist behoeft te ontdekken, zoomin is het noodig er op te wijzen, dat er een prachtige Groote Markt is en een mooi stadhuis. Maar hóe mooi het historische plein is, ziet men eerst in, wanneer men de vier zijden van de Markt rustig beschouwt, een half uur eenvoudig, rustig beschouwt, en hóe schoon het stadhuis is, ontdekt men eerst, wanneer men dwaalt door de zalen en b.v. kennis maakt met den rijkdom van gobelins in de werkkamers der wethouders.

Al evenmin kan 't nieuws genoemd worden, dat er in Brussel (Auderghemsche laan 61) 'n Holland Huis bestaat. Minder bekend is het misschien, dat deze stichting niet slechts een soort clubgebouw is voor de Nederlandsche kolonie in Brussel, waar 31 Augustus en een St. Nicolaasfeest worden gevierd. In het Holland Huis worden tijdelijke en permanente tentoonstellingen van Nederlandsche producten gehouden; in de groote zaal staat men in vertrouwde omgeving door de diorama's van Alkmaar, Zaandam Nijmegen, Amsterdam en meer steden; er worden alle inlichtingen gegeven; de zakenman en industrieel kan er alle noodige gegevens verkrijgen voor den invoer van artikelen, inlichtingen over de Belgische markt, enz. Het is in vele opzichten een belangrijke stichting voor Nederland en België.

Bij het eeuwfeest van België's onafhankelijkheid houdt Antwerpen een internationale tentoonstelling van zeevaart, koloniën en Vlaamsche kunst, Luik van industrie, electriciteit en Waalsche kunst. Bovendien zijn er nog enkele nationale tentoonstellingen voor religieuze kunst in Namen, mijnbouw in Bergen, bloemteelt in Gent, enz.

Geheel Luik staat nu reeds in 't teeken van de groote expositie. Overal in de stad is men bezig met verbeteren van pleinen en straten; 'n nieuwe, breede weg wordt aangelegd om een goede verbinding te vormen met den straatweg naar Maastricht.

Het is voorzeker 'n ongewone, maar niet minder praktische gedachte om een buitenlandsch persgezelschap rond te leiden over 'n tentoonstellingsterrein (65 H.A. groot), waarop nog slechts fundamenten en geraamten van gebouwen zijn te zien. Sommige gebouwen zijn bijna gereed voor de stoffeering, de paviljoens der meeste landen zijn nog in wording, terwijl van het Nederlandsche paviljoen de eerste paal nog gesteld moet worden.

Behalve voor industrie, wegenbouw, transportmiddelen e. d., wordt op de Luiksche tentoonstelling veel aandacht geschonken aan de wetenschappen der laboratoria, bedrijfs-wetenschap, efficiency, enz. De voornaamste toegang tot het terrein zal de nieuwe brug over de Maas zijn, de Coronmeuse, welke men thans aan het bouwen is. Zoo ziet men bijna in de geheele stad groote activiteit, overal arbeid om de, naar men hoopt, vele duizenden bezoekers goed te kunnen ontvangen, om een gunstig denkbeeld te kunnen geven van de tentoonstelling, Luik en geheel België. Want natuurlijk hoopt men, dat de bezoekers na Luik niet zullen terugkeeren, doch hun reis tot overig België zullen uitstrekken.

BRUSSEL. Een der hoofdtrappen in het monumentale paleis van Justitie.